

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De iudicio & iustitia Dei: quòd suu[m] cuique tribuat, nec personas
accipiat. cap. lxxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

*Animum vel temporis longinquitate confectus, vel morbo exhaustus.
Si hac parte, quæ in aspectum cadit, deformis es, fac ea pulcher sis, quæ ab oculorum
sensu remota est: non secus videlicet ac rosa in folliculo suo florida est.*

De his qui se insolenter iactant. CAP. LXXV.

MELIOR est pauper & sufficiens sibi, quàm gloriosus & indigens pa- ^{Pro. 12.}
ne. Sunt qui diuitias suas iactent, cum nihil habeant. Ne sis pau-
per ex ære alieno comestationi vacans, cum nihil in crumena tibi sit.
Alioqui enim infidiator eris vitæ tuæ.

B Ob diuitias insolenter se efferre, aut generis splendore gloriari, aut alijs rebus, quibus ^{Basil.}
humani honores cumulantur, hæc inquam omnia humana vitæ atque gloriæ eversio ac
probrum sunt.

C Quenam hæc venustas & gratia est, si simiam habeas sub humana forma sedam &
obscenam, quæ collum aureis funibus undique cinctum gerat? Neque enim huiusmodi or-
namentum ridiculam ac stolidam figuram immutauit. Quenam rursus asino gratia est,
multa auri pondera gestare? ^{Asinus} qui ppe, quamlibet auro onustus, nil nisi rudere nouit.
Quin ne gratia quidem atque emolumenti hinc redit, quòd quispiam enses plumbeos argen-
teis vaginis includat: quippe qui nullam in bellis utilitatem afferant. Huiusmodi nimirum
est homo, cum externis rebus effertur, & gloriatur.

Quòd cum superioribus contendendum non sit. CAP. LXXVI.

MPIVS, qui non veretur personam honore dignam: nec his ^{Iob. 35.}
honorem habere nouit.
Ne litiges cum homine potente: ne fortè incidas in manus ^{Ecli. 8.}
illius. Ponderus super se tollet, qui fortiori se comunicat. Et ^{13.}
ditiori te ne socius, fueris. Quid communicabit cacabus ad
ollam? Quando enim se colliserint, cõfringentur. Magna- ^{4.}
to humilia caput tuum. In medio magnatorum ne te ius exæ-

Dques. Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet. ^{27.}
Durum est tibi contra stimulum calcitrare. ^{Act. 9.}

*Præclare semper res se habet, cum deteriores à melioribus gubernantur. ^{Basil.}
Vtilissimum est præstantioribus subijci. ^{Philonis.}
Nemo vsque adeo insanit, ut, cum seruus sit, hero aduersetur.
Iudices noli iudicare, qui medicina opus habes. Quanquam enim alius alio sublimior ^{NaX. O-}
aut inferior est: omnes tamen magnitudine te antecedunt. ^{rat de}
^{Baptism.}*

*De iudicio & iustitia Dei: & quòd suam cuique tribuat, nec personas
accipiat. CAP. LXXVII.*

DOMINVS Deus vester, ipse est Deus Deorum, & dominus domi- ^{Deut. 10.}
nantium, Deus magnus & potens, & terribilis, qui personam non ac-
cipit, nec munera. Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudi- ^{32.}
cia. Deus fidelis, & absque vlla iniquitate. Arripiet iudicium ma-
nus mea: & vltionem hostibus meis retribuam.

Super aduersarios suos in cælis tonabit ipse iudicabit fines terræ. ^{1. Reg. 2.}
Num Dominus iniuriam faciet iudicans? aut qui omnia fecit, turbabit ius? ^{Iob. 5.}
Qui apprehendit sapientes in astutia eorum: & consilium prauorum dissipat.
Sedisti super thronum qui iudicas iustitiam. Iustus Dominus, & iustitias di- ^{Pf. 9. 10.}

18. Iexit: aequitatem vidit vultus eius. Iudicia Dei vera, iustificata in semetipsa. **F**
32. Diligit misericordiam & iudicium Dominus: iustitia plena est dextera eius.
88. 92. Iustitia & iudicium preparatio sedis tuae. Iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti. Dominus confringet capita inimicorum suorum.
67. Omnia opera Domini cum iustitia. Momentum statera iustitia à Deo: opera autem ipsius potera iusta. Multi colunt personas ducum: à Domino autem fit quod iustum est.
- Pro. 19.
- Sap. 6. Qui fecit spiraculum omne, ipse nouit omnia: & reddet unicuique iuxta opera sua. Non subtrahet personam cuiusquam Deus: nec verebitur magnitudinem cuiusquam. A Domino omnia iusta.
- Esa. Cap. 42. Fortes estote, nec timete: ecce Deus noster iudicium retribuet. Exaltabitur Dominus Sabaoth in iudicio: & Deus sanctus glorificabitur in iustitia. Dedit spiritum meum super eum: iudicium Gentibus proferet. Non clamabit, nec accipiet personam, nec audietur vox eius foris. Calamum quassatum non conteret, & linum fumigans non extinguet: in veritate educet iudicium. Non erit tristis neque turbulentus, donec ponat in terra iudicium: & in nomine eius Gêtes sperabunt. Ego iudicium tuum iudicabo, & filios tuos saluabo. Et cibabo hostes tuos carnibus suis: & quasi musto sanguine suo inebriabuntur. Ego sum Dominus, qui loquor iustitiam, & qui annuncio veritatem.
49. Omnia iudicia tua veritas: & iudicia veritatis fecisti.
- Sap. 12. Tu autem dominator virtutis, cum tranquillitate iudicas: & cum magna indulgentia gubernas nos. Iustus cum sis, iuste omnia administras. Magna atque enarratu difficilia sunt iudicia tua. Hos enim tanquam pater monens probasti: illos autem tanquam durus rex interrogans condemnasti. Dominus iudex est, & non est apud eum gloria hominis. Non accipiet personam.
- Heb. 10. Horrendum est incidere in manus Dei viuentis.
- Ephes. 6. Personarum acceptio non est apud Deum.
- Rom. 8. Deus qui iustificat: quis est qui condemnet?
- Basil. Nec Dei misericordia iudicij expers est: nec iudicium misericordia caret. Verum cum misericordiam tribuit, cum iudicio ac delectu misericordiam is impertit, qui ea digni sunt: & cum iudicat, habita imbecillitatis nostrae ratione iudicium infert.
- Greg. Nys. Iustum Dei iudicium animi nostri affectionibus assimilatur: ac qualia sunt quae gerimus, talia quoque nobis ab eo rependuntur. Consentaneum enim est, ut quae quisque seminavit, & etiam metat: neque id aliter fieri potest. Semen porro est humana voluntas, animique inductio: metis autem merces ea, quae animi inductioni rependitur.
- Iustin. Quemadmodum corporibus omnibus à Deo procreatis hoc insitum est, ut umbram habeant: sic Deum quoque, qui iustitia praeditus est, tum is qui virtutem sibi colendam proposuerint, tum is qui vitium amplexari maluerint, pro cuiusque merito praemia poenasque tribuere consentaneum est.
- Chrysost. Nullum omnino bonum, quantumlibet leue atque exiguum sit, à iudice negligitur. Nam cum peccata tam accuratè atque exactè expendantur, ut & verborum, & cogitationum, nobis supplicia luenda sint: quanto tandem magis rectè facta, siue magna, siue exigua fuerint, enumerabuntur?
- Vnus est mortuorum ac viuorum iudex, ius vniuscuiusque perpendens.
- Cyrilli. Cum Deus sententiam pronunciat, nulla is, qui contradicunt, excusatio relinquitur. Integra enim atque incorrupta est illa sententia: quippe cum Deus in iudiciis ferendis nec gratia nec odio commoueat, verum solam animi virtutem in iudicando spectet.
- Paria disparibus tribuere, summæ iniustitiae est.
- Nili. Fit quidem persepe, ut homines odio atque inuidia ducti, quae bona sunt, vituperent, atque traducant: at caeleste theatrum incorruptè de rebus iudicat, ac veritas earum rerum, quae geruntur, iudicij arbitrium habet.